

(19) HU

MAGYAR
NÉPKÖZTÁRSASÁG

ORSZÁGOS
TALÁLMÁNYI
HIVATAL

SZABADALMI LEÍRÁS

B

(11) 188 413

A bejelentés napja: (22) 83. 01. 17.

(21) 140/83

A bejelentés elsőbbsége:

(33)
AT:

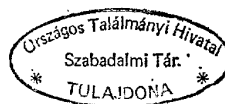
(32)
82. 01. 18.

(31)
(A 161/82)

A közzététel napja: (41) (42) 1983. 12. 28.

Megjelent: (45) 1987. 11. 27.

Nemzetközi
osztályjelzet:
(51) NSZO,
A 47 C 17/00

Feltaláló(k): (72)

PREMER Heinz, technikus, Bécs, AT

Szabadalmaz: (73)

Hodry Metallwarenfabrik R. Hoppe Ges. m. b. H., und
Co. KG, Bécs, AT

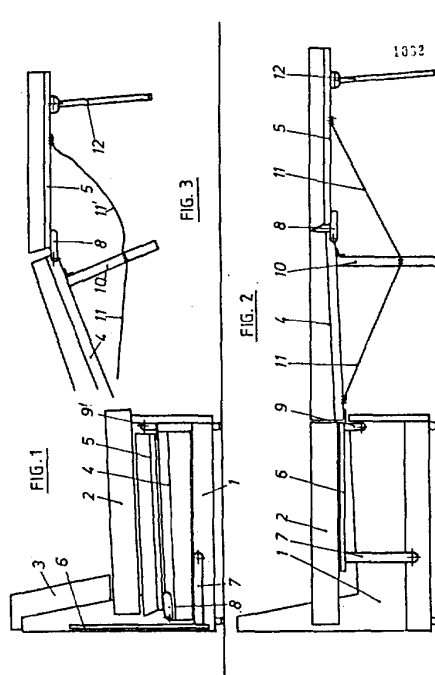
(54)

ÁGGYÁ ÁTALAKÍTHATÓ ÜLŐBÚTOR

(57) KIVONAT

A tárgy szerinti ágygyá átalakítható ülőbútor lényege, hogy a középrész (4) a lábészhez (5) csuklósan csatlakoztatott oldalával ellentétes oldalánál a ládaszerű tartón (1) van célszerűen az utóbbiba be-nyúló csatlókarok (9) közbeiktatásával a tartóba (1) beforgatható módon csapágyazva.

Jellemző ábra: 2. ábra

A találmány tárgya ágygá átalakítható ülóbútor, amelynek összecsucott állapotban ládaszerű tartóba besüllyesztett, lényegében vízszintes fekvőhelyzetből a ládaszerű tartó hátfalára felfekvő ülőhelyzetbe meneszthető fejrészből, középrészből és az utóbbihoz csuklósan csatlakoztatott lábrészből álló háromrészes ágyváza van.

A H/2670 számon közzétett halasztott vizsgálatú magyar szabadalmi bejelentésből ismeretes olyan többcélú kárpitozott bútor, amelyből fekvőhely képezhető egy fotel és egy járulékos támlánélküli ülőke mint kiegészítőelem felhasználásával. Hátránya, hogy egyetlen fekvőhely kialakításához ülóbútor-ként viszonylag nagy lakóterületet elfoglaló két bútorelem felhasználása szükséges.

A H/2241 számon közzétett, később 179 270 lajstromszám alatt szabadalmat nyert magyar szabadalmi bejelentés leírásából ismeretessé vált olyan fekvőbútorra átalakítható ülóbútor, amely szilárd vázból, az ülésirányban kitolható középrészből, az utóbbihoz viszonyítva elállítható ülőrészből és támaszrészéből áll, amely a középrésszel csuklósan van összekötve, és normál alaphelyzetéből lényegében vízszintes helyzetbe mozgatható. Itt az ülőrész a középrésszel és a háttámlával is csuklósan van összekötve és a középrész fiókszerűen kihúzható egy ládaszerű tartóból. A viszonylag bonyolult konstrukció hátránya, hogy anyagigényes, súlyos szerkezet, beszorulásra hajlamos egyenes-bevezetett fiókkal, amelynek kihúzásakor az ülóbútor előtti szőnyeg általában útban van, ülóbútor-ként használva a fekvőfelületnek nincs funkciója, és az ágyneműtartóként is használható középrész nehezen hozzáférhető.

A 4 292 697 sz. Amerikai Egyesült Államok-beli szabadalmi leírás végül olyan, ugyancsak kihúzható fiókos, fekvőbútorra átalakítható ülóbútort ismertet, amelynek kettős teleszkópszerűen kialakított gördülő kihúzható része van, és egy fejrész a ládaszerű tartó hátoldala menti ülőhelyzetből kihúzáskor lényegében vízszintes helyzetbe kerül. A konstrukció bonyolult, költséges és hibaérzékeny, befeszülésre hajlamos, a padlót, különösen szőnyegpadlót a görgők helyileg erősen koptatják, azon mély nyomokat hagynak.

A találmány célja olyan ágygá átalakítható tökéletesített ülóbútor kialakítása, amely szakít az elterjedt kihúzható gördülőfiókos konstrukciós elvvel, ugyanakkor rendkívül egyszerű szerkezeti felépítés és ülóbútor-ként csekély alapterületigény mellett is megfelelő ágyhosszúságot és egyben kellemes, kényelmes ülőmagasságot is biztosít.

A kitűzött célt olyan tárgyi szerkezet kialakításával érjük el, amelynél a középrész a találmány szerinti a lábrészhez csuklósan csatlakoztatott oldalával ellentétes oldalánál a ládaszerű tartóban az utóbbiba beforgatható módon van csapágyazva. A minél kedvezőbb, kényelmesebb ülőmagasság érdekében előnyösnek bizonyult, ha a középrész a ládaszerű tartóba benyúló csatlókarok közbeiktatásával van a tartón csapágyazva. A találmány szerinti ülóbútor célszerű kiviteli alakjait képezik az olyan megoldások, amelyeknél a középrész és a lábrész egyaránt rögzített párnázattal van ellátva.

A találmány szerinti ágygá átalakítható ülóbútor

jelentős előnye, hogy csak egészen minimális mennyiségű költséges vasalást tartalmaz. Kezelése rendkívül egyszerű, amit a rögzített párnázat alkalmazása még tovább egyszerűsít. Két méterig terjedő ágyhosszúság mellett is csekély mélységű és kényelmes ülőmagasságú ülóbútorra alakítható.

A találmány lényegét az alábbiakban egy célszerű példaképpen kiviteli alak kapcsán a csatolt rajzra hivatkozva ismertetjük részletesebben. A rajzon az

1. ábra az ülóbútor összecsucott helyzetét szemléltető egyszerűsített vonalas metszetsvázlat, a

2. ábra az ágygá átalakított ülóbútort érzékeltető vonalas vázlat, míg a

3. ábra a középrész és a lábrész kapcsolatát az átalakítás közbeni fázisában kiemelt részletként feltüntető részletrajz.

A rajzon jól látható módon egy ládaszerű 1 tartóban egy legegyszerűbb esetben forgácsolapból álló 6 fejrész 7 billenőkarok útján van elfogathatóan ágyazva. Egy rögzített párnázattal ellátott 4 középrészhez 8 csatlópántokkal egy ugyancsak rögzített párnázattal bevont 5 lábrész van csuklósan csatlakoztatva, amely a 4 középrészhez csatlakozó oldalával ellentétes végén kihajtható 12 támasztólábakkal van ellátva. A 4 középrész 9 csatlókarok közbeiktatásával a ládaszerű 1 tartóban van elforgathatóan csapágyazva úgy, hogy a bútor 2. ábrán feltüntetett ágygá kinyitott állapotában a 9 csatlókarok függőlegesen benyúlnak az 1 tartóba. Ebben a használati helyzetben az ágyváz 4 középrészét csuklós 10 támasztólábak támasztják alá, amelyek 11, ill. 11' vonóelemmel a 4 középrészhez, ill. az 5 lábrészhez vannak kikötve. Az ülóbútor ágygá átalakított használati helyzetében a 6 fejrészre 2 ülőpárna van ráfektetve, és a bútorhoz egy levehető 3 hátpárna is tartozik.

Amennyiben a találmány szerinti ülóbútort az 1. ábrán feltüntetett összecsucott állapotából a 2. ábra szerinti kinyitott használati helyzetbe, tehát ágygá kívánjuk átalakítani, úgy először levesszük a 2 ülőpárnát és a 3 hátpárnát. Ezt követően megemeljük az 5 lábrészt, felhúzzuk és a 12 támasztólábakat kihajtván a padlóra feltámasztjuk. Ezen műveleti fázis során először kifordul, ill. kiemelkedik a 4 középrész az 1 tartóból, majd a 4 középrész és 5 lábrész egymáshoz képest azonos síkba fordul. A 11 és 11' vonóelemek a 10 támasztólábakat automatikusan használati helyzetükbe meneszti. Ezt követően a 6 fejrészt függőleges helyzetéből lényegében vízszintes fekvőhelyzetébe fordítjuk el úgy, hogy a 2. ábrán látható véghelyzetébe kerüljön. A 2 ülőpárnát ráhelyezve a 6 fejrészre az ágy kinyitott használati helyzetben van.

Az összecsucolás művelete analóg módon, de fordított sorrendben történik.

A fentiekben csupán példaképpen ismertetett kiviteli alaktól némileg eltérő módosulatok is kialakíthatók. Így például a 4 középrész kifordításának elősegítésére a 4 középrész és az 5 lábrész közé rugóelem(ek) is beiktathatók, amely(ek) az említett részeket egymástól eltávolítani igyekeznek. A ládaszerű 1 tartó alsó tartománya továbbá ágyneműtartóként is hasznosítható.

Szabadalmi igénypontok

1. Ággyá átalakítható ülőbútor, amelynek össze-
csukott állapotban ládaszerű tartóba besüllyesz-
tett, lényegében vízszintes fekvőhelyzetből a láda-
szerű tartó hátfalára felfekvő ülőhelyzetbe me-
neszthető fejrészből, középrészből és az utóbbihoz
csuklósan csatlakoztatott lábrészből álló háromré-
szes ágyváza van, *azzal jellemezve*, hogy a közép-
rész (4) a lábrészhez (5) csuklósan csatlakoztatott

5

10

oldalával ellentétes oldalánál a ládaszerű tartón (1)
van az utóbbiba beforgatható módon csapágyazva.

2. Az 1. igénypont szerinti ággyá átalakítható
ülőbútor, *azzal jellemezve*, hogy középrésze (4) a
ládaszerű tartóba (1) benyúló csatlókarok (9) köz-
beiktatásával van a tartón (1) csapágyazva.

3. Az 1. vagy 2. igénypont szerinti ággyá átala-
kítható ülőbútor, *azzal jellemezve*, hogy a közép-
rész (4) és a lábrész (5) egyaránt rögzített párnázat-
tal van ellátva.

3 db ábra

Kiadja az Országos Találmányi Hivatal
A kiadásért felel: Himer Zoltán osztályvezető
Szedte a Nyomdaipari Fényszedő Üzem (877648/09)

